

# Symetrické funkce

---

## Kapitola I. Symetrické funkce dvou proměnných

In: Alois Kufner (author): Symetrické funkce. (Czech). Praha: Mladá fronta, 1982. pp. 7–13.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/404067>

### Terms of use:

© Alois Kufner, 1982

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.



This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

## Kapitola I.

### SYMETRICKÉ FUNKCE DVOU PROMĚNNÝCH

Uvažujme kvadratickou rovnici

$$(1) \quad t^2 + at + b = 0$$

o neznámé  $t \in R$  a označme  $x, y$  kořeny této rovnice. Mezi kořeny  $x, y$  a koeficienty  $a, b$  rovnice (1) platí známé Viětovy vztahy

$$(2) \quad a = -(x + y), \quad b = xy,$$

jež jsou důsledkem formule pro rozklad kvadratického trojčlenu na kořenové činitele:

$$t^2 + at + b = (t - x)(t - y).$$

Vztahy (2) vlastně říkají, že koeficienty rovnice (1) jsou funkcemi kořenů této rovnice. Nejsou to ovšem funkce jen tak ledajaké, mají — jak ihned uvidíme — jednu důležitou vlastnost. Zapišme tyto funkce trochu jinak: místo  $a$  pišme  $-e_1$  a místo  $b$  pišme  $e_2$ ; pak mají vzorce (2) tvar

$$(3) \quad e_1 = x + y, \quad e_2 = xy.$$

Funkce  $e_1$  a  $e_2$  se nezmění, zaměníme-li pořadí proměnných:

$$e_1(x, y) = x + y = y + x = e_1(y, x),$$

$$e_2(x, y) = xy = yx = e_2(y, x).$$

Jsou příkladem *symetrických funkcí dvou proměnných*, tj. funkcí  $f$  proměnných  $x, y$ , u nichž nezáleží na pořadí proměnných:

$$f(x, y) = f(y, x) \quad \text{pro každé } x, y \in R.$$

Je ihned vidět, že stejnou vlastnost symetrie — tj. nezávislosti na pořadí proměnných  $x$  a  $y$  — mají výrazy

$$x^2 + y^2, \quad \frac{1}{x} + \frac{1}{y}, \quad (x-1)^3 + (y-1)^3,$$

$$\sin 2xy, \quad e^{x+y}, \quad a^x + a^y,$$

a čtenář si jistě podobných výrazů (funkcí proměnných  $x$  a  $y$ ) sestrojí ještě celou řadu. Je ovšem také ihned vidět, že mnoho funkcí tuto vlastnost symetrie nemá — např. funkce

$$x - y, \quad \frac{x}{y}, \quad \frac{1}{2}(x^2 - y^2),$$

$$(x-1)^3 + (y+1)^3, \quad x^3 - 7xy \text{ atp.}$$

V dalším si všimneme podrobněji speciálních symetrických funkcí — tzv. symetrických polynomů.

**I.1. Definice.** Polynom  $P(x, y)$  proměnných  $x, y$  (tj. funkci, která je součtem funkcí tvaru  $ax^k y^l$ , kde  $a$  je reálné číslo,  $k$  a  $l$  jsou celá nezáporná čísla) nazveme *symetrickým polynomem*, platí-li pro všechny dvojice reálných čísel  $x, y$

$$(4) \quad P(x, y) = P(y, x).$$

**I.2. Příklady.** (a) Funkce  $x + y, xy, x^2 + y^2, x^3 + 6x^2 y^3 + y^7, (x-1)^3 + (y-1)^3 = x^3 - 3x^2 + 3x - 1 + y^3 - 3y^2 + 3y - 1$  jsou symetrické polynomy.

(b) Funkce  $\frac{1}{2}(x^2 - y^2)$ ,  $(x - 1)^3 + (y + 1)^3 = x^3 + y^3 - 3x^2 + 3y^2 + 3x + 3y$ ,  $x^3 - 7xy$  jsou sice polynomy, nejsou to však symetrické polynomy. [Dokažte to tím, že naleznete takovou dvojici čísel,  $x_0, y_0$ , že pro příslušný polynom  $P(x, y)$  je  $P(x_0, y_0) \neq P(y_0, x_0)$ .]

Funkce  $e_1$  a  $e_2$  z formule (3) jsou symetrickými polynomy. Nazýváme je *elementárními symetrickými funkcemi* a hned uvidíme proč.

**I.3. Příklady.** (a)  $x^2 + y^2$  je symetrický polynom. Dá se přitom vyjádřit pomocí elementárních symetrických funkcí  $e_1, e_2$ :

$$(5) \quad x^2 + y^2 = x^2 + 2xy + y^2 - 2xy = (x + y)^2 - 2xy = e_1^2 - 2e_2.$$

(b) Totéž platí pro symetrický polynom  $x^3 + y^3$ :

$$(6) \quad x^3 + y^3 = x^3 + 3x^2y + 3xy^2 + y^3 - 3x^2y - 3xy^2 = (x + y)^3 - 3xy(x + y) = e_1^3 - 3e_2e_1.$$

(c) Totéž platí pro symetrický polynom  $x^4 + y^4$ :

$$x^4 + y^4 = x^4 + 2x^2y^2 + y^4 - 2x^2y^2 = (x^2 + y^2)^2 - 2(xy)^2;$$

použijeme-li nyní vzorce (5), je

$$(7) \quad x^4 + y^4 = (e_1^2 - 2e_2)^2 - 2e_2^2 = e_1^4 - 4e_1^2e_2 + 4e_2^2 - 2e_2^2 = e_1^4 - 4e_1^2e_2 + 2e_2^2.$$

(d) Totéž platí pro symetrické polynomy  $x^5y + xy^5$  a  $x^3y^3$ : použijeme-li formule (7), je

$$x^5y + xy^5 = xy(x^4 + y^4) = e_2(e_1^4 - 4e_1^2e_2 + 2e_2^2)$$

a

$$x^3y^7 + x^7y^3 = x^3y^3(x^4 + y^4) = e_2^3(e_1^4 - 4e_1^2e_2 + 2e_2^2).$$

**I.4. Úloha.** Označme pro přirozené číslo  $n$

$$(8) \quad s_n = x^n + y^n.$$

Vyjádřete symetrické polynomy  $s_5, s_6, s_7, s_8, s_9$  a  $s_{10}$  pomocí elementárních symetrických funkcí  $e_1, e_2$ .

*Návod.* Lze postupovat podobně jako v příkladu I.3 a vypočítat přímo  $s_5$ , pak  $s_6$  atd. Lze však využít též *rekurentní formule*

$$(9) \quad s_n = e_1 s_{n-1} - e_2 s_{n-2},$$

kteřou čtenář jistě snadno dokáže.

Existuje však také přímé vyjádření symetrického polynomu  $s_n$  pomocí  $e_1, e_2$ , tzv. *Waringova formule*:

$$(10) \quad \frac{1}{n}(x^n + y^n) = \frac{1}{n}e_1^n - \frac{(n-2)!}{1!(n-2)!}e_1^{n-2}e_2 + \\ + \frac{(n-3)!}{2!(n-4)!}e_1^{n-4}e_2^2 - \frac{(n-4)!}{3!(n-6)!}e_1^{n-6}e_2^3 + \dots; *$$

sčítají se výrazy tvaru  $a_m e_1^{n-2m} e_2^m$ , kde  $m$  se mění od nuly

---

\*) Edward WARING, anglický matematik, žil v letech 1734 až 1798 a formuli (10) dokázal v roce 1779. Zabýval se především teorií čísel a v roce 1770 vyslovil hypotézu (nazvanou pak po něm), že každé přirozené číslo  $n$  lze vyjádřit jako součet nejvýše  $g(k)$   $k$ -tých mocnin přirozených čísel, přičemž  $g(k)$  nezávisí na  $n$  (je např.  $g(2) = 4$ ,  $g(3) = 9$ ). Waringovu hypotézu dokázal v roce 1909 David HILBERT.

do největšího celého čísla  $N$  takového, že  $N \leq \frac{1}{2}n$ ,

a  $a_m = (-1)^m \cdot \frac{(n - m - 1)!}{m!(n - 2m)!}$  (připomeňme, že  $0! = 1$ ).

Doporučujeme čtenáři, aby se pokusil formuli (10) dokázat matematickou indukcí.

Pro přehlednost si vyjádříme symetrické polynomy  $s_n = x^n + y^n$  pro  $n = 1, 2, \dots, 10$  pomocí elementárních symetrických funkcí  $e_1, e_2$  ve tvaru tabulky:

$x + y = e_1$
$x^2 + y^2 = e_1^2 - 2e_2$
$x^3 + y^3 = e_1^3 - 3e_1e_2$
$x^4 + y^4 = e_1^4 - 4e_1^2e_2 + 2e_2^2$
$x^5 + y^5 = e_1^5 - 5e_1^3e_2 + 5e_1e_2^2$
$x^6 + y^6 = e_1^6 - 6e_1^4e_2 + 9e_1^2e_2^2 - 2e_2^3$
$x^7 + y^7 = e_1^7 - 7e_1^5e_2 + 14e_1^3e_2^2 - 7e_1e_2^3$
$x^8 + y^8 = e_1^8 - 8e_1^6e_2 + 20e_1^4e_2^2 - 16e_1^2e_2^3 + 2e_2^4$
$x^9 + y^9 = e_1^9 - 9e_1^7e_2 + 27e_1^5e_2^2 - 30e_1^3e_2^3 + 9e_1e_2^4$
$x^{10} + y^{10} = e_1^{10} - 10e_1^8e_2 + 35e_1^6e_2^2 - 50e_1^4e_2^3 + 25e_1^2e_2^4 - 2e_2^5$

Tab. I.1

Na pravých stranách jsou vesměs výrazy v proměnných  $e_1, e_2$ , a to opět polynomy v těchto proměnných; podobně tomu bylo i v příkladu I.3 (d). To tedy znamená, že některé symetrické polynomy  $P(x, y)$  lze vyjádřit jako polynomy  $Q(e_1, e_2)$  v proměnných  $e_1, e_2$ , tj. jako součet funkcí tvaru  $ae_1^k e_2^l$ , kde  $a$  je reálné číslo,  $k$  a  $l$  jsou celá nezáporná čísla; máme pak

$$(11) \quad P(x, y) = Q(x + y, xy).$$

Vzniká nyní přirozená otázka, zda tuto vlastnost mají jen některé symetrické polynomy, či zda to platí pro všechny. A odpověď dává následující věta:

**I.5. Věta.** Každý symetrický polynom v proměnných  $x$ ,  $y$  lze vyjádřit jako polynom v proměnných  $e_1 = x + y$ ,  $e_2 = xy$ .

Důkaz je jednoduchý. Každý symetrický polynom  $P(x, y)$  je tvořen sčítanci tvaru

$$(12) \quad ax^k y^l \quad \text{a} \quad b(x^m y^l + x^l y^m),$$

kde  $a, b$  jsou reálná čísla,  $k, l, m$  jsou nezáporná celá čísla,  $l \neq m$ . (Obsahuje-li totiž polynom  $P(x, y)$  sčítanec  $b x^m y^l$ , musí — protože je symetrický — nutně obsahovat i sčítanec  $b x^l y^m$ .) Bez újmy na obecnosti lze předpokládat, že  $m > l$ . Nyní je

$$ax^k y^l = a(xy)^k = a e_2^k$$

a

$$b(x^m y^l + x^l y^m) = b x^l y^l (x^{m-l} + y^{m-l}) = b e_2^l s_{m-l}.$$

Protože podle formule (10) lze také  $s_{m-l}$  vyjádřit ve tvaru polynomu v  $e_1, e_2$ , jsou všechny výrazy tvaru (12) polynomy v  $e_1, e_2$ , a tedy také  $P(x, y)$  je rovno polynomu  $Q(e_1, e_2)$ .

**I.6. Příklad.** Chceme-li symetrický polynom  $P(x, y) = x^8 - 12x^6 y^2 + x^3 y^5 - 3x^2 y^2 + 2x^2 y^7 + y^8 - 12x^5 y^3 + 2x^7 y^2$  vyjádřit pomocí elementárních symetrických funkcí  $e_1, e_2$ , užijeme postup z důkazu věty I.5: Je

$$P(x, y) = (x^8 + y^8) - 12(x^6 y^2 + x^2 y^6) + 2(x^2 y^7 + x^7 y^2) + x^3 y^3 - 3x^2 y^2 = (x^8 + y^8) -$$

$$\begin{aligned}
 & - 12x^5y^5(x + y) + 2x^2y^2(x^5 + y^5) + x^3y^3 - \\
 & - 3x^2y^2 = s_8 - 12e_2^5e_1 + 2e_2^2s_5 + e_2^3 - 3e_2^2;
 \end{aligned}$$

vyjádříme-li nyní  $s_8$  a  $s_5$  pomocí tabulky I.1, máme

$$\begin{aligned}
 P(x, y) &= (e_1^8 - 8e_1^6e_2 + 20e_1^4e_2^2 - 16e_1^2e_2^3 + 2e_2^4) - \\
 & - 12e_2^5e_1 + 2e_2^2(e_1^5 - 5e_1^3e_2 + 5e_1e_2^2) + e_2^3 - 3e_2^2 = \\
 & = e_1^8 - 8e_1^6e_2 + 2e_1^5e_2^2 + 20e_1^4e_2^2 - 10e_1^3e_2^3 - \\
 & - 16e_1^2e_2^3 - 12e_1e_2^5 + 10e_1e_2^4 + 2e_2^4 + e_2^3 - 3e_2^2 = \\
 & = Q(e_1, e_2).
 \end{aligned}$$

**I.7. Poznámka.** Podle věty I.5. existuje ke každému symetrickému polynomu  $P(x, y)$  polynom (obecně *nesymetrický* — viz příklad I.6!)  $Q(e_1, e_2)$ , takže platí vztah (11). Lze ukázat, že polynom  $Q(e_1, e_2)$  je určen *jednoznačně*, tj. že pokud existuje ještě polynom  $H(e_1, e_2)$  takový, že

$$P(x, y) = H(x + y, xy),$$

pak jsou polynomy  $Q$  a  $H$  sobě rovné. Důkaz tohoto tvrzení však provádět nebudeme.